

(המשך מעמוד 10)

על בניישראל בצורה מוזרה: אם יש להם מועדון-לילה (וזאת אומרת, מקום ציבורי הפתוח בשעות הלילה) שיש בו אווירה, אז אין בו מה לשמוע. ואם, להמנא ליצלן, יש קצת מה לשמוע, אין בו אווירה של מועדון-לילה.

מועדון התיאטרון החיפאי אינו יוצא מן הכלל, במובן זה. מצד אחד, בגלל שכנותו לתיאטרון העירוני, הוא סובל מיסודי-מצפון תרבותיים, ומכאן הי דקוראציה הרשמית והצורה הדומה לאר לסתתונות רגיל, שרק במיקרה החליפו את כיסאותיו בשולחנות וכרסאות. מצד שני צריך בכל זאת להגיש בידור לילי, ומכאן — האפלה, חלק מסויים מן התוכנית, והמשקאות המוגשים באדיבות.

ואשר לתוכנית — יש בה אותו תיסכול עצמו. יעקב בודו מנחה ומספר בדיחות, בסיגנון של ערב בידור ישראלי-נייד (ופיר רשין — החלף את הבדיחה לפי מצב הרוח של כותרות היום). צביקה פיק מבלבל את החיפאים השמרניים בשערור תיו הארוכות ובדמותו הדומה לישו, עד שכמעט והם שוכחים למחוא כפיים בגדי מוס. תוספת משלימה: זוג רקדנים בעירום, מצרפת, המגישים מין שחרזאדה בלי בגדיים. זה לא נועז, אבל מאחר ושני הגופים אסתטיים בהחלט, אין טענות.

ספרים

אוטוביוגרפיות של שחקני-קולנוע מפורי-סמים אינו מעשה נדיר במיוחד, אוטוביו-גרפיה של כוכב קולנוע, שאינה מדברת כימעט על קולנוע, זה כבר לא מעשה של יומיומ, ובכך הצליחה **שירלי מקליין** להיות שונה מן האחרים ב" Don't fall from the mountain" (אל תפלי מפסגת ההר) (נורטון, 1970).

שירלי מקליין, שחקנית אשר הפכה לדוגמה המושלמת של קומיקאית מטורפת בהוליווד, מספרת בסדר כרונולוגי מופתי, ובשפה שוטפת, את קורות חייה, החל מן הילדות בעיר-שדה קטנה בדרום ארצות הברית, שם היא גדלה כבתו של מורה שמרן, יחד עם אחיה וארן (שם משפחתה ביטי, ואחיה הוא כמובן הכוכב של בוני וקליין). ילדות שהיתה כולה תחת סימן שיעורי הבאלט, אשר היוו את קשרה הראשון עם הבימה, דרך השנים הרות של שולית שחקנית בברודווי, אחר כך עלייתה לדרגת כוכבנית, ומאוחר יותר כוככת במלוא מובן המילה, בהוליווד.

אולם הקאריירה המקצועית שלה היא חלק קטן מתוך הספר, פה ושם אפשר למצוא כמה סקיצות שטחיות של דמויות, אשר ניקרו בדרכה (היצ'קוק, שביים את סרטה הראשון, מה קרה את האר; הכי נוסיה של סינרטה, שבעזרתה הפכה לכוכבת באחדים באו במרוצה) ודמות מושג

שירלי מקליין

מצת אחת, זאת של המפיק האל וואלס, (המפיק מאת סרטים ביניהם בקט ואן של אלף הימים, ולהבריל סרטים של אלביס פרסלי).

הרבה יותר חשוב, בעיניה של שירלי מקליין, לתאר את משבריה הנפשיים, את נישואיה המזורים לסטיב פארקר, מפיק הצגות התי בופן, ובעיקר את מיפגשיה עם המחאה הסוציאלית באמריקה, עם החיים הפרמיטיביים של אפריקה, ומעל הכל, עם המיסטיות של הפילוסופיה הבודהיסטית.

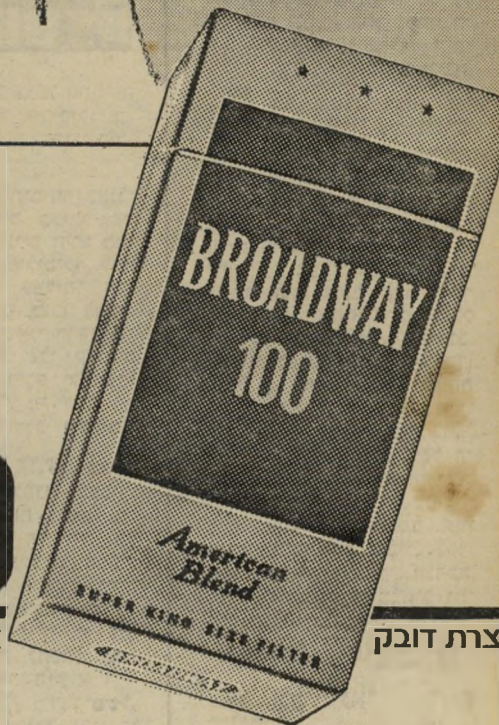

נהגתי לעשן "תוצרת חוץ"...
ואז ניסיתי ברודווי-

קעת זוהי סיגריתי - היא עצומה!
ונוסף לכל אני חוסכת.

BROADWAY 100

איכות בינלאומית • תערובת אמריקאית • סופר קינג-סייז-פילטר

צרת דובק